

Salvátor

48

březen 2019

INFORMAČNÍ OBČASNÍK CHRUDIMSKÉ FARNOSTI

Postní doba za dveřmi...

Nové číslo našeho Salvátora se k vám dostává ještě v čase masopustu. Prožili jsme spolu s některými z Vás pěkný společenský večer ve Stolanech, ale už ve středu budeme označeni popelem, jako ti, kteří jsou ochotní ke změně života, k pokání a prosí k tomu Pána o sílu a inspiraci. Chceme se v postním čase znovu pokusit o přiblížení se k Bohu, k druhým i k sobě. To je pravý smysl této liturgické doby. Připravíme se tak na obnovu křtu o Velikonocích. Postní liturgie nás povede jako základní linka. Křížové cesty nám postaví před oči Pána trpělivého a milujícího až do krajnosti. Duchovní obnova nám dá příležitost zaslechnout nové akcenty z Božího slova. Postní výzva nám nabídne konkrétní malé krůčky pro každý den přípravy na Velikonoce.

Letošní půst můžeme navíc spojit s přáním papeže Františka posílit v církvi misijní rozměr křesťanského života. Můžeme se už teď začít připravovat na mimořádný misijní měsíc říjen. Církev se však zdá být dnes v defenzivě. Někteří lidé na ni nahlížejí jako na instituci lačnou majetku a někdy nás dokonce vidí jako spolek pokrytců. Má vůbec cenu v takové situaci hledat nějaké misijní nasazení? Pokud pečujeme každý

den o autentické spojení s Kristem, nemusíme se bát, že upadneme do propagandy či ideologie. On nás povede, abychom byli Jeho svědky, jako byla Matka Tereza, Jan Pavel II. a mnozí další.

Setkal jsem se nedávno s člověkem, ve kterém se samovolně probudila touha po hlubokém každodenním životě s Bohem a s ní snaha povědět o těch velkých a krásných věcech ostatním. Viděl jsem sice prvotní nadšení a jistou neobratnost konvertity, ale nutilo mě to položit si otázky: „Hledáš i ty Krista každý den a z celého srdce? Necháváš se Jím vést? Máš v sobě ještě touhu o Něm říci druhým?“ Přeji nám všem, aby nám postní doba pomohla stát se autentickými svědky Boží lásky ve světě. K tomu vám žehnám!

Váš otec Jiří

Oprava průčelí kostela Nanebevzetí Panny Marie

Chci vás krátce informovat, jak se připravuje pokračování opravy našeho farního kostela. Začátkem roku nastoupil do farnosti na pozici investičního technika pan Oldřich Kutil. Jeho pracovní úvazek stanovilo a finančně zajišťuje Biskupství královéhradecké. Pracovní náplní pana Kutila je koordinace všech přípravných prací pro získání dotace z Norských fondů a další administrace projektu.

V současné době firma Inreco – Ing. Rohlíček zpracovává projektovou dokumentaci pro vydání stavebního povolení. Projektant již provedl průzkum věží a průčelí a geodeti celý objekt zaměřili. Jelikož stavební projekt je finančně nákladný (1,2 mil. Kč), jednáme v této době o úvěru, s jehož pomocí ho zaplatíme. Jde o půjčku ve výši 750 000 Kč a budeme ji splácet necelé tři roky. Vše v této věci bylo konzultováno s pastorační i ekonomickou radou. Také

Biskupství královéhradecké, zejména v osobě pana biskupa a diecézního ekonoma, tento projekt podporuje. Právě spolu s panem biskupem jsem v uplynulých dnech jednal se zástupci Pardubického kraje a čeká mě též jednání s Městem Chrudim.

Oldřich Kutil v těchto dnech vybírá poradenskou společnost na zabezpečení komplexní administrace žádosti o podporu z NF. Tato firma má zajistit celý proces správného podání žádosti. Jedná se o mnohostránkový elaborát obsahující různé parametry, podle kterých norská strana náš projekt vyhodnotí. Jednou z důležitých náležitostí je také zajištění

norského partnera našeho projektu. Očekáváme, že výdaje spojené s podáním žádosti se vyšplhají k 150 000 Kč. Inspirovali jsme se v Luži, kde se podařila obnova poutního chrámu právě díky tomuto programu, který pomáhá snižovat ekonomické a sociální rozdíly v evropském hospodářském prostoru. Tento typ podpory je určen pro příjemce ze zemí střední, východní a jižní Evropy a nazývá se „Revitalizace movitého a nemovitého kulturního dědictví“. Za náročných podmínek, což je náš případ, umožňuje grant získat až 1,5 mil. Euro.

Vypsání výzvy z Norských fondů se očekává ve druhém čtvrtletí tohoto roku. Poté podáme zpracovanou žádost, a pokud uspějeme a obdržíme dotaci, začneme připravovat realizaci stavby (zahájení 2020).

Jsmo vděční za každou vaši modlitbu na tento úmysl, protože „bez Božího požehnání marné lidské namáhání“. Na tento účel budeme také jednou měsíčně pořádat sbírku a již předem děkuji za jakýkoliv váš finanční příspěvek.

P. Jiří

Půst, který se líbí Bohu – postní výzva pro děti i dospělé

Kdysi jsem četla, že postní doba má mít své plusy a mínusy. Něco přidáme a něčeho se vzdáme.

Je to tak. Naše malé postní oběti se nesou většinou v duchu vzdávání se slad-

kostí, televize, pochutin - (naštěstí i v postní době je každý týden neděle a ta není postním dnem). Přidáváme většinou peníze do postní kasičky (to tolik nebolí) nebo nějaké modlitby navíc. To je určitě dobře. Ale není to všechno. Jestli nás zajímá, co si o našem půstu myslí Ten, pro kterého to všechno děláme, najdeme odpověď v Božím slově (Iz 58,5-9).

Já se v postní době modlím každý den alespoň část křížové cesty. I pár zastavení, i jen jedno má svou cenu. Není dobře vzdát tuto modlitbu jen proto, že ji nezvládnou celou. Ráda o jednotlivých událostech z Ježišovy cesty na Golgotu přemýšlím. Snažím se je nějak zapojit do mého života, do mého dne, do situací,

pokračování na str. 4

Půst, který se líbí Bohu - pokračování ze str. 3

kteří prožívám, do lidí, které potkávám. Když mám možnost jít chvíli na procházku, ráda se modlím venku při rychlé chůzi (Na Větrníku je nová cesta do Topole, přímo stvořená pro modlitbu).

Někomu mohou pomoci podněty či úkoly na každý den. Nejsou náročné a zároveň, pokud se plní důsledně, mohou nás posunout blíže k Bohu, k lidem i k sobě. Dnešní doba je plná výzev, slyšíme o různých challenge pro děti, teenagery i pro nás dospělé (30-ti denní výzva: dřepy, suchý únor, dokonce výzva z Norských fondů, aktuální v naší farnosti atd.)

Chci vás tedy pozvat k postní výzvě. Budeme v ní trénovat své duchovní svaly, své srdce. Srdce je důležité pro náš tělesný život i pro náš život duchovní. Z něj totiž vycházejí dobré i zlé skutky.

Proto se musíme snažit, aby naše srdce bylo v dobré kondici a my konali dobro. Přijměme tedy tuto 6-ti týdenní výzvu a udělejme něco, co bude mít smysl. Plněním denních úkolů budeme objevovat význam tří slov:

Trénuj. *Chceš se něčemu naučit, musíš trénovat.*

Miluj. *Chceš být dobrým člověkem, měj rád druhé lidi (i sebe).*

Opakuj. *Chceš zůstat dobrým člověkem, vytrvej v tom.*

I letošní postní aktivita bude rozdělena na děti a dospělé (mládežníci se mohou přidat tam, kde se cítí být). Byla jsem některými z vás přímo vyzvána k její přípravě, a tak mám radost, že se postního (a i adventního) snažení účastní i dospělí. Děkuji vám, že se také zapojíte. Společenství dává sílu.

Děti budou každý týden posilovat jednu část těla. V kostele budeme mít činku na cvičení srdce, našich duchovních svalů. Na ni budeme každý týden přikládat závaží (nohy, ruce, záda, uši, oči, jazyk), aby naše duchovní svaly rostly. Každý týden dostanete kartičku se svým tréninkovým plánem. Ten obsahuje na každý den jednu výzvu, kterou posílíte své duchovní svaly. Na zadní straně kartičky je modlitba, na tu nezapomeňte. Bez Boží pomoci bychom daleko nedošli.

Dospělí mají připravenou postní výzvu s podněty na každý den. Nezáleží na pořadí plnění jednotlivých úkolů. Záleží na tom, abychom do tohoto konání vložili naše srdce. Pokud to opravdu uděláme, bude to půst, který se líbí Bohu. Jaká potom bude Hospodinova odpověď na náš půst? „A tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí.“ Mt 6,18

Přeji nám všem požehnanou postní dobu.

Petra Pudilová

Rozhovor s manžely Kopeckými

Dnes bychom vám rády představily manžele Michaelu a Viliama Kopeckých. Známe je dlouho, setkáváme je často v kostele, na farních akcích i při společenských příležitostech, které pořádá město Chrudim.

*Ale známe je opravdu? Proto jsme je požádaly, aby nám o sobě řekli něco víc. Tak si můžete u písmene **M** přečíst něco o paní Michaela Kopecké a u **V** najdete pohled na svět MUDr. Viliama Kopeckého.*

1. Prosím řekněte nám něco o rodinách a prostředí, ze kterého jste vyšli.

M Pocházím z Pardubic, tatínek Josef Sochor je ještě stále aktivním zpěvákem a maminka, i když větší část života pracovala jako účetní, krásně zpívala... Hudební, taneční a vůbec umělecké geny se v našem rodě táhnou už od dávného příbuzného, slavného mima a herce Jean-Baptiste Gaspard Deburau (vlastním jménem Jan Kašpar Debrío alias Dvořák), který pocházel z Kolína a svým mistrovstvím oslňoval Paříž v první polovině 19. století. Babička z maminy strany hrála divadlo, teta byla baletka.... Když mně bylo 5 let, přestěhovali jsme se do hájenky v Heřmanově Městci, tam jsem chodila i na základní školu. Potom následovalo gymnázium v Chrudimi a nástavba pro porodní asistentky v Pardubicích. Zakotvila jsem na porodnicko-gynekologickém oddělení chrudimské nemocnice.

V Já jsem se narodil ve Varnsdorfu, kam v padesátých letech odešla ma-

minka Slovenka za řádovými sestrami, které musely opustit klášter. Zde vystudovala zdravotní školu, poznala tatínka a v mých pěti letech se přestěhovali do Bojanova. Tatínek, vyučený pekař, nemohl „jako kostelník“ najít práci v místě, a tak, aby uživil rodinu se třemi dětmi, jezdil do lomu v Nasavrkách nebo i na Podhůru. Oba rodiče byli pevní ve víře a maminka se nikdy nezalekla hájit a obhájit svůj postoj třeba s deštníkem v ruce proti řediteli školy, který chtěl v 60. letech zrušit výuku náboženství. Velkou část života pracovala jako sestra na LDN v Chrudimi a my tři sourozenci jsme procházeli nejprve základní školou v Bojanově, odkud jsem se já dostal na gymnázium v Chrudimi a potom na lékařskou fakultu do Prahy. Nastoupil jsem po promoci na chirurgické oddělení nemocnice v Chrudimi a v roce 1993 jsem si otevřel soukromou ordinaci. Posledních 10 let pracuji v nemocnici jen jeden den v týdnu.

2. Jaká je vaše současná rodina?

M+V Máme 5 dětí, na těch prvních jsme se vlastně učili, jak děti vůbec vychovávat.

pokračování na str. 6

Rozhovor s manžely Kopeckými - pokrač. ze str. 5

Postupně jsme zjišťovali, že výchovné metody, které platily po generace před námi, jsou kontraproduktivní, společnost se po sametové revoluci hodně změnila i v tomto ohledu. Museli jsme také odolávat okolí, když přibývaly další děti... Teď už čtyři stojí na vlastních nohách.

Všechny naše děti mají výtvarné a umělecké vlohy, hrají na klavír, kytaru, příležitostně i na housle, trubku a hornu. Umění zasahuje i do jejich profesí: Vilík pracuje jako webdesigner, Ondra jako umělecký tatér a Pavlínka po absolutoriu konzervatoře úspěšně prošla konkurzem a stala se členkou baletního souboru Národního divadla v Praze. Jen prostřední Michael jde v tátových stopách a studuje v Praze třetím rokem medicínu a prvním rokem i psychologii v Olomouci. Nejstarší dcera Barunka po střední grafické škole zakončila studia na Fakultě Restaurování Univerzity Pardubice v Litomyšli. Nyní je na mateřské dovolené. Máme z nich všech radost, sledujeme, jak se jim daří, modlíme se za ně i za jejich víru, kterou někteří praktikují důsledně a někteří zatím volněji.

3. Jaká byla vaše cesta k víře a jak jste ji ve společném životě kultivovali a prohlubovali?

M Tatínek byl z katolické rodiny, maminka větve se hlásila k československé církvi husitské. Do kostela jsme nechodili, mým vzorem a učitelkou byla jihočeská babička, u které jsem trávila většinu prázdnin, která mě vodila s sebou do kostela a nechala mě v roce 1968 pokřtít. V první třídě jsem měla kamarádku z věřící rodiny, chodily

jsem spolu na náboženství a v roce 1969 jsem přistoupila k prvnímu svatému přijímání.

V Já pocházím z věřící rodiny, kde hlavně maminka držela víru pevně a neochvějně, v dětských očích až násilně... V dospívání mě podrželi a také mně pomáhali bratři P. Horníkové, salesiáni, kteří mě zvali do společenství věřících mládeže a nabízeli zajímavé programy. Mě to zpočátku nenadchlo pro málo vyjadřovanou radost a veselí obvyklé u jiných mladých lidí. Ale našel jsem tam kamaráda, který se uměl chovat spontánně a radostně, a ten mi pomohl objevovat hlubší radost a vnitřní krásu těchto mladých věřících často skrytou pod určitou šedou skořápkou. Poznal jsem tam mnoho dalších zajímavých přátel a užil jsem spousty studentské radosti v létě i v zimě na „puťácích“ do hor, na společných akcích, o víkendech. Do chrudimské farnosti jsem přišel ještě za P. Seidla v roce 1984.

4. Jak vás náš Pán svedl dohromady a jak v současnosti žijete svou víru v rodině?

M Pracovala jsem v chrudimské porodnici, kde manželova sestra právě ležela, Vilda tam několikrát zašel, všiml si mě a nějak to mezi námi zajiskřilo. A když mě uviděla Vildova maminka a já neměla zrovna šedé šaty pod kolena, ale minisukni, její první otázka byla - A kdy bude svatba? Oba jsme byli biřmováni. Já v roce 1986 v Praze arcibiskupem Františkem Tomáškem. Rodiče už hlídali našeho prvorozeného ročního Ondru, abych mohla obřad prožít opravdu naplno.

Rozhovor s manžely Kopeckými

V Já jsem byl biřmován ještě za hluboké totality na Slovensku u mé kmotry, kam jsme jako děti nadšeně jezdili na prázdniny. Ona svoje děti neměla, nás tři milovala a vždycky se o nás celé léto starala, zahrnovala nás láskou a péčí i po duchovní stránce, a tak jsme tam se starší sestrou v roce 1963 přijali svátost biřmování od p. biskupa Lazika.

A jak prohlujujeme svoji víru? Jsme příznivci Schönstattského hnutí, jezdili jsme i s dětmi na manželská setkání, už když je vedl P. Elmar z Rakouska. Účastnili jsme se několika formačních seminářů třeba pod vedením P. Eliase Velly v Koclířově, byli jsme několikrát na charismatické konferenci v Brně, která je také významným duchovním osvěžením. Rádi navštěvujeme poutní místa Lurdy, Medjugorje, Šaštín, Turzovka. Nejhezčí to bylo vloni na La Salletě....Chodíme na přednášky pořádané místní farností...

5. V jakých situacích je vám víra a důvěra v našeho Pána oporou?

M Při starostech s dětmi, při krizích v našem vztahu, v každodenním životě.... neutíkáme před problémem, protože stejně není kam než k Bohu.

V Bůh se někdy jeví jako tvrdý a používá velmi silných prostředků, nechá člověka v tom vykoupat, když s ním nemůže pohnout jinak. My jsme někdy ochotni dělat cokoliv, ale naše citlivé místečko si chráníme, nechceme ho tam pustit. Ale jakmile se člověk napraví, změní to podstatné, Bůh silného tlaku okamžitě zanechá.... Bůh nás vede, někdy doslova tlačí, abychom nežili v šedé zóně „to stačí, nebudu to přehánět“, a tak nás Bůh posouvá dál, abychom

udělali další krok, dělá náš život mnohem, mnohem plnější, barevnější, jasnější....A to netušíme, co bychom mohli zažít, kdybychom opravdu spolupracovali...

6. Jaké jsou vaše koníčky a záliby? Jak trávíte chvíle, kdy se seje celá rodina?

M Mojí největší radostí je hudba. Zpívám v Salvátoru, a často i v chrámovém sboru. Teď jezdíme na Pavlínčina představení do Prahy... A když si najdu čas pro sebe, zahradničím a pěstuju bylinky, někdy sednu ke klavíru. Kdysi jsem byla i gymnastkou, bavily mě ruční práce, leč nezbyvá čas. Největší potěšení mi přinášejí naši dva vnoučkové.

V Já jsem vždy lnul více k výtvarnému umění. Jeho taje mě, stejně jako řadu mých spolužáků, naučil objevovat náš skvělý profesor Stanislav Novotný. On nemusel ani mluvit, stačilo zažít jeho veliké nadšení a radost z uměleckého díla, a tím nás zcela získal a nakazil.

Také nemohu opomenout zásadní podíl akademického sochaře a malíře Františka Koreise na kultivaci výtvarného cítění v naší rodině. Byl opravdu skvělým pedagogem. A v nedávné době mě hodně obohatila účast v ikonopisecké dílně pořádané v naší farnosti.

Dělal jsem karate, ale ze sportu mi zůstaly hlavně krásné farní cyklovýlety. Já rád kutím, starám se o dům. Oba si užíváme společných výletů, posezení, grilování s dětmi a vnoučaty.

7. Co očekáváte a na co se těšíte v nejbližších měsících?

M Letos plánujeme společnou dovolenou u moře s Barunčinou rodinou

pokračování na str. 8

Rozhovor s manžely Kopeckými - pokr. ze str. 7

a vnučaty. A strávíme pár dní také v Medjugorje.

V A nejprve si zatančíme na Společenském večeru farnosti. Už nyní se těším na cyklovýlet do Rakouska. A určitě pojedeme na Labutí jezero, kde bude tančit naše Pavlínka.

8. Víme, že pracujete pro farní společenství a pro město. Můžete nám tyto činnosti trochu zkonkretizovat?

M Zpívám v Salvátoru, zkoušíme jednou týdně ve Spolkovém domě, jezdíváme na soustředění, na koncerty, na soutěže. Pomáhám při setkáních na faře, pracuji pro KDU-ČSL.

V Jsem členem pastorační rady, členem KDU-ČSL, za kterou jsem byl v minulém volebním období zastupitelem a kde jsem pracoval v radě města. Snažím se najít politickou podporu u vedení města pro zajištění opravy věží hlavního kostela, abychom získali nějakou dotaci a vysvětlili občanům význam této chrudimské dominanty pro celé město.

9. A jak bychom mohli naše společné povídání ukončit?

V Já bych rád na závěr řekl něco z oboru, kterému se v posledních letech nejvíce věnuji - něco z oblasti psychosomatiky. Člověk ve svém životě naráží na problémy, které neumí řešit, protože se nedokáže vyrovnat s prožitky, jež ho kdysi zranily. Z toho vzniká pocit ohrožení a v našem nitru se aktivují obranné mechanismy, jejichž smyslem je ochránit nás před rizikem opakování další stejné rány. To nám může například bránit v úplném odpuštění. U věřících by tomu ale mělo být jinak. Pokud zažíváme bolestné situace, nespravedlnost či křivdy a důvěřujeme-li Bohu naplno, cítíme se být v bezpečí Jeho náruče, pak neprožíváme tyto situace jako ohrožující, nesmyslné a jsme výrazně chráněni před jejich dopadem.

Ovšem mnohdy nemáme takovou víru, a tak někdy potřebujeme pomoc druhých, abychom mohli odpustit třeba i sami sobě.

Děkujeme za krásné povídání, otevřený pohled do Vaší rodiny i za inspiraci pro naše životy. Ať Vás a všechny Vaše blízké náš Pán provází i na všech dalších cestách.

Děkujeme KM a EV

Dětský karneval

Víte, co se stane, když se animovaná pohádka začne točit jako hraný film? Často katastrofa, ale ne, pokud máte místnost plnou více či méně nadšených dětí. Ano, je to tak, 16. února se konal dětský karneval na téma Hollywood, i když někteří by snad mohli namítnout, že šlo spíše o samotný Madagaskar.

A proč? Protože celá scénka byla věnovaná právě tomuto filmu. Bohužel se však jeden z herců (tedy vlastně hereček) dlouho nedostavoval, a tak na scénu musely přijít děti.

Aby se však mohly dostat na velká prkna, musely projít konkurzem, tedy několika stanovišti, která prozkoušela jejich šikovnost i odhodlání. Jejich výkony trpělivě sledoval režisér a vzhledem k výborným výsledkům se rozhodl všechny děti zaměstnat jakožto komparz. Tomu nezabránil ani příchod

opožděné herečky, a tak mohl být film úspěšně dokončen. A co se dělo kromě toho? Jedlo se, tančilo, povídalo, válčilo s balóny či odcházelo domů s unaveným úsměvem na tváři.

Anna Stará

Mimořádný misijní měsíc

Uvažovali jsme, jak se připojit k výzvě papeže Františka, který chce, aby celá církev prožila říjen jako mimořádný misijní měsíc. S pastorační radou vám chceme nabídnout Adopci na dálku a Adopci na blízko. O té první se více dočtete v následujícím článku. K této aktivitě Diecézní charity se chceme připojit tak, že výtěžek z postních pokladniček letošní postní doby použijeme k tomu, abychom pro naši farnost adoptovali jedno nebo dvě indické děti. Už předem děkujeme, že si tyto *postničky* vezmete a budete do nich vkládat na tento účel.

Druhá adopce se bude týkat naší farnosti a bude modlitební. Připravíme kartičky s modlitbou a s vyznačením konkrétní oblasti náležející k farnímu obvodu. Když si tuto kartu vezmete, přijmete tak do konce roku 2019 závazek modlitby za lidi zde žijící. Tak si je chceme duchovně adoptovat, to znamená skrze modlitbu si je vzít na starost, pečovat o ně, prosit, aby i oni poznali nezměrnou Boží lásku. Věříme, že toto malé misijní úsilí přinese velké ovoce.

Adopce na dálku

Diecézní charita Hradec Králové v uplynulém roce pomáhala lidem v nouzi nejen v Česku, ale také v zahraničí. Většina získaných darů určených na zahraniční pomoc byla použita na vzdělávání chudých dětí v Indii. Nejdůležitějším zahraničním projektem hradecké Diecézní charity zůstává Adopce na dálku. Jedná se o adresnou

podporu konkrétních indických dětí z velmi chudých rodin. V roce 2018 dárci podpořili na cestě za vzděláním celkem 1803 dětí. Doporučený příspěvek na vzdělávání jednoho školáka je nyní 550 Kč měsíčně (6500 Kč ročně). Děti je možné podpořit i menšími jednorázovými či pravidelnými finančními dary.

**DLOUHODOBÁ
PODPORA**

5.000 - 6.500 Kč / 1 rok

**JEDNORÁZOVÝ
PŘÍSPĚVEK**

od 100 Kč

Diecézní katolická charita Hradec Králové realizuje tento projekt v indickém státě Karnataka. Od roku 2000 spolupracuje s diecézí Belgaum, kde je projekt veden pod názvem Bala Jeevan Jyothi („Dát naději a světlo dětem“). V roce 2005 jej rozšířila do arcidiecéze Bangalore, v níž funguje pod názvem Asha („Naděje“).

Indickými partnery jsou arcibiskup Most. Rev. Dr. Bernard Moras z arcidiecéze Bangalore a biskup Most. Rev. Peter Machado z diecéze Belgaum. Na české straně zajišťují činnost programu koordinátoři Diecézní katolické charity Hradec Králové.

Hradecká Diecézní charita pomohla od roku 2000 přibližně 6500 indických dětí k lepšímu vzdělání. Přestože se situace v Indii za posledních 20 let v mnohém zlepšila, žije tam stále mnoho dětí, které teprve čekají na svoji šanci. Dobré vzdělání a zdraví jim umožní postavit se na vlastní nohy. Pomocnou ruku může nabídnout každý z nás.

Podrobnosti najdete u Mgr. Vojtěch Homolky - vedoucího projektu Adopce na dálku na telefonu číslo 495 063 177 nebo na webových stránkách <http://adopce.hk.caritas.cz/>.

Putovní výstava Svět indických dětí je stále v pohybu. Diecézní charita Hradec Králové touto cestou prezentuje výsledky projektu Adopce na dálku, který už od roku 2000 propojuje dárce a chudé indické děti. Těšíme se, že brzy bude i u nás.

Farnost sází stromy

Mnozí z našich farníků možná znají útlu knihu s názvem Muž, který sázel stromy. V rámci pozemkových úprav „získala“ naše farnost kus lesa v lokalitě Tři bubny. Zatím se z větší části jedná o zdivočelý neudržovaný sad, který by měl postupně získat tvářnost hospodářského lesa. Pro zájemce z řad farníků (i dalších) je proto připravena společná

brigáda na sobotu 16. března, která se tak trochu bude inspirovat výše zmíněnou knihou. Více se účastníci dozvědí na místě, potřeba je pouze pracovní oblečení a motyka. Pro ty, kteří jsou zvědaví, bude třeba i nějaké zajímavé povídání o tom, jak les vzniká.

Pavel Starý

Duchovní obnova

Postní duchovní obnova v Chrudimí
 od 5. do 7. 4. 2019, vede **P. David Horáček, CSc**
Téma: 1 Jn 4,16: my jsme poznali lásku,
 jakou má Bůh k nám a uvěřili jsme v ni

	čas	místo	co?
Pá	18:00	kostel	Mše svatá s promluvou - zahájení duchovní obnovy.
	19:00	farní sál	Přednáška.
So	8:30	kostel	Mše svatá s promluvou.
	9:30 – 12:00	farní sál	Přednášky.
	14:00 – 17:30	farní kaple	Příležitost k rozhovoru a ke svátosti smíření.
	18:00	farní kaple	Nešpory s krátkou promluvou.
Ne	8:30	kostel	Mše svatá s promluvou.
	9:45	farní sál	Setkání na faře.

Plánované pastorační aktivity

březen

- 8. 3. Vikariátní postní duchovní obnova pro mládež
- 12. 3. Setkání seniorů
- 17. 3. Přednáška o farních evangelizačních buňkách + praktická ukázka
- 16. 3. Farnost sází stromy
- 20. 3. Brigáda na úklid dvora
- 29. 3. 24 hodin pro Pána
- 29. - 31. 3. Duchovní obnova maminek ve Slavoňově

duben

- 5. - 7. 4. Postní duchovní obnova – vede P. David Horáček
- 7. 4. Turnaj v ping pongu
- 9. 4. Přednáška ČKA
- 13. 4. Diecézní setkání mládeže
- 14. 4. Zpívané pašije
- 14. 4. Vyjde farní občasník Salvátor
- 27. 4. Pout' do farnosti Havlíčkův Brod a Šlapanov za P. Petrem Soukalem

květen

- 4. 5. Pout' mládeže do Číhoště
- 11. 5. Farní výlet pro rodiny s dětmi
- 15. 5. Pout' seniorů k Panně Marii Karmelské do Sázavy
- 24. 5. Noc kostelů

červen

- 16. 6. Farní den
- 23. 6. Boží Tělo

červenec

- 2. – 7. 7. Farní cykloputování
- 20. – 27. 7. Farní tábor

srpen

- 11. 8. Salvátorská pout'

září

- 20. – 22. 9. Pout' do Polska

říjen

- 16. 10. Pout' ke svaté Anežce do Doksan

Harmonogram pravidelných akcí

neděle

8:30 Dětská bohoslužba kostel NPM 31. 3., 28. 4., 26. 5., 30. 6.

úterý

19:00 Zkouška chrámového sboru kůr NPM každých 14 dní, poprvé 19. 2.

středa

19:00 Adorace farní kaple 3. 4.

19:00 Setkání nad Biblí farní sál 27. 2., 13. 3., 27. 3., 10. 4.,
24. 4., 15. 5., 29. 5., 12. 6.

pátek

19:00 Společenství mládeže farní sál podle domluvy

19:00 Net for God farní sál 1. 3., 22. 3., 26. 4., 31. 5., 21. 6.

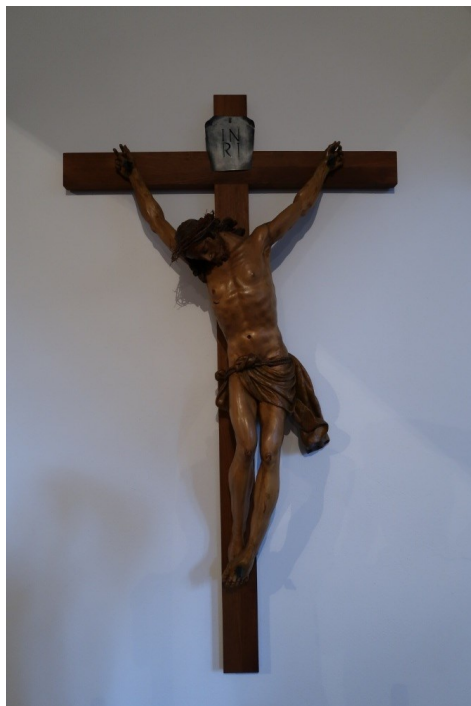
Lichtenštejnsko

Loni o dovolené jsme měli možnost strávit týden v horské chatě katolické charity v Lichtenštejnsku. Chtěli bychom se s Vámi podělit o pár postřehů z této krásné katolické země a především o jednu modlitbu.

Lichtenštejnské knížectví je malebná alpská zemička, která svou rozlohou (160 km²) a počtem obyvatel (38 000) patří mezi nejmenší státy Evropy, má však druhou největší životní úroveň na světě.

Země je konstituční monarchií, v jejímž čele stojí vládnoucí kníže z Lichtenšteinu Jeho Jasnost Hans-Adam II. Okolo 87% obyvatel se hlásí ke katolickému a 7% k protestantskému náboženství.

V centru hlavního města Vaduzu se tyčí novogotický kostel sv. Florina, který byl po zřízení vaduzského arcibiskupství papežem Janem Pavlem II. v roce 1997 povýšen na katedrálu. V interiéru chrámu je umístěn vyřezávaný kříž s ukřižovaným Kristem a modlitbou (poslední strana).

Modlitba k Ukřižovanému

**Poklekám k Tvým nohám, ukřižovaný Ježíši, abych Tě vzýval a děkoval Ti,
že jsi svůj život obětoval pro mě.**

**Osoušíš mé slzy, jsi moje pomoc v těžkých okamžicích. Slyšíš moje nářky
a přijímáš moji bolest společně se svou.**

**Znáš moje unavené srdce, které je ale šťastné, že Tě miluje. Pomáháš mně,
abych přijímal těžkosti života.**

**Často nemyslím na Tvoji velikou bolest a přesto přicházím,
abych Ti představil svoji.**

**Pokládáš na mě své ruce a těšíš mě, uzdravuješ svou láskou mé rány,
objímáš mě ve svém náručí a necháváš mne slyšet svoje srdce,
které hoří láskou ke mně.**

**Také nyní klepu na Tvé srdce a prosím Tě o následující milost.....
Vyslyš mě Pane, pokud to, o co Tě prosím, odpovídá Tvé vůli.**

**Ukřižovaný Ježíši, u Tebe stojí Tvá matka, přijměte všechny trpící
a poskytněte jim útěchu a naději.**

Amen.

Katedrála sv. Florina, Vaduz, Lichtenštejnské knížectví.

Zdena a Petr Vrabčovi

Uzávěrka příštího čísla farního občasníku je 5. 4. 2019. Své příspěvky můžete zasílat na adresu kajmar@chrudim.cz. Salvátor č. 49 vyjde 14. 4. 2019.

Salvátor č. 48, březen 2019

Neprodejné

Vydává:

Římskokatolická farnost

Arciděkanství Chrudim

Školní nám. 56, 537 01 Chrudim

Tel.: 469 622 029 Mob.: 734 435 201

email: farnost@farnost-chrudim.cz

www.farnost-chrudim.cz

číslo účtu: 1141055309/0800